

bede, at der var den fornødne Frihed indenfor de givne Regler. Det blev den Gang meget bestemt fremhævet fra vor Side, at hvis Erfaringen skulde belære os om, at der ikke var det fornødne Spille- rum, forbeholdt vi os at faa Reglerne for- andrede. De Udtalelser, der faldt fra anden Side, bestyrkede os ogsaa i, at dette Arbejde kunde man blive enig om, naar man fik de fornødne faktiske Oplys- ninger frem. Derfor maa jeg tage bestemt Afstand fra denne Udtalelse af det ærede Medlem fra Silkeborg. Det ærede Medlem mente ogsaa, at der fra vor Side var Uvillie overfor Spørgsmaalet om Købstæ- dernes Benyttelse af Loven. Men det er ikke rigtigt. Det vil det ærede Medlem kunne faa fastslaaet baade ved at læse Udtalelserne saavel i Byraadene som i Købstadforeningen og ogsaa i et Cirkulæ- re, som den daværende Minister ud- stedte. Der er udtrykkeligt givet Købstæ- derne Anvisning paa at benytte disse Be- stemmelser og paa, at de ikke behøvede at tage de Maksimumsbestemmelser, der ere indførte i Loven, men at de meget godt, under Hensyn til de særlige Forhold i de enkelte Købstæder, kunde faa Frihed til at have forskellige Bestemmelser paa dette Omraade endog indenfor den samme Landsdels Købstæder. Naar det samme ærede Medlem mente, at Kapitalkildebe- skatningen ikke var bleven anvendt i nogen By, er dette urigtigt. Den anvendes efter de kommunale Myndigheders Indstil- ling, men Ministeren har ikke nogen som helst Ret til at paanøde nogen Kommu- nalbestyrelse denne Art Beskatning. Der staaar udtrykkeligt i Loven, at det skal være efter vedkommende Kommunalbesty- relses Indstilling.

Saa udtalte det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen), at han ikke var rigtig enig med mig i, at der var mindre Utilfredshed med Skattelovene nu end tidligere. Det glæder mig, at et ham saa nærstaaende Medlem som det ærede Med- lem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) i den Henseende kunde udtale sig paa en lignende Maade som jeg. Jeg tror, at det er det almindelige Indtryk, at Utilfreds- heden er langt mindre nu, end den var i den første Tid, da man ikke udnyttede Loven saa godt som nu. Det forekommer mig i øvrigt, at jeg ogsaa har hørt det ærede Medlem udtale noget lignende. Jeg erindrer, at jeg var til Stede ved et Sogne- raadsforeningsmøde i København, hvor det ærede Medlem udtalte sig om disse Spørgs- maal og sagde, at han egentlig godt kunde

tænke sig at føle sig tilfreds, hvis man fra 25 gik op til at tillade en Forhøjelse paa 35 eller 50 pCt. Lignende Betragtninger ere fremkomne fra samme Side og fra an- dre Kommunalfolk. Dette viser mig, hvor brogede Forholdene i Virkeligheden ere, thi denne Udtalelse af det ærede Medlem er fuldt berettiget efter de Erfaringer, han har gjort. Men omvendt tror jeg ogsaa, at de modsatte Erfaringer gøre sig gæl- dende hos købstadkommunale Folk, nemlig, at det ikke saa meget er Forhøjelserne, det er galt med, som Nedsættelses- procenten. Og disse forskellige Opfattelser hos de landkommunale og de bykommu- nale Folk ledede mig netop i mine korte indledende Bemærkninger til at fremhæve Muligheden af, at vi kunde naa til et be- dre sagligt Resultat paa dette Omraade, naar vi en Gang kom ind paa her at give noget forskellige Regler. I øvrigt er det ikke vigtigt at faa afgjort, om Utilfreds- heden er noget mindre eller noget mere udbredt, hvis der er en virkelig berettiget Utilfredshed. Og hvis det viser sig, at en virkelig human og rimelig Ligning ikke kan foregaa i Kraft af Lovens Regler, bør disse forandres, og saa bør vi snarest søge at faa Enighed tilvejebragt om at faa saa- danne Ændringer, at man opnaar det, som dog er Hovedformaalet, nemlig et Spille- rum, der tillader en virkelig human og til alle Sider rimelig Skatteligning. Et saa- dant Arbejde vil jeg haabe snart maa komme ud af det Forslag, her foreligger.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Den højtærede Indenrigs- minister bad mig om at øve min Indfly- delse paa en Del Blade og Aviser, der havde faaet den Opfattelse, at den højt- ærede Krigsminister og den højtærede In- denrigsminister indtog et noget forskelligt Standpunkt overfor de militære Love. Af to Grunde kan jeg ikke føje den højtærede Indenrigsminister, hvor gerne jeg end vilde yde ham min Tjeneste: for det første, fordi jeg ikke har den Myndighed, der vilde kræves, naar jeg skulde øve Indflydelse paa Bladredaktionerne, og for det andet, fordi jeg selv, naar jeg hører den nuværende Indenrigsminister og den nuværende Krigs- minister tale om militære Forhold, har faaet det Indtryk, at der er en ikke ringe Forskel, og dette mit Indtryk har jeg in- gen Grund til at forandre, fordi den højt- ærede Indenrigsminister protesterer der-